

زمانه اعتماد و مشارکت

همه چیز بر وفق مراد است، چندان درست به نظر نمی رسد) اما، یک نکته در این میان وجود دارد که آیا با گفتن پی در پی مشکلات، وضعیت تغییر خواهد کرد؟ ... آیا این بازی تکراری، یکنواخت و کسل کننده برخی در اظهار گله مندی از زمین و زمان، توانسته گوشه ای از مشکلات ما، را حل کند؟ ... و آیا برای یکبار هم که شده، هر یک از ما از خود پرسیده ایم که سهم مان از حل مشکلات چقدر بوده؟ ... اینکه در گوشه ای کمین کرده و با چشم بستن بر اقدامات مثبت، قابل تقدیر و پر زحمت، برای هر خدمتگزار، عیبی تراشیده و برای هر راهی، مانعی تعریف کنیم، آیا به هموعان و همراهانمان خدمت کرده ایم؟ و یا ناخواسته، خود مانعی دیگر بر موانع و

دو یا سه دهه پیش، «مخالف بودن» ژست اغلب کسانی بود که می خواستند خود را روشنفکر و آگاه نشان دهند، (که خوشبختانه تعدادشان هم اندک بود)... اما امروزه در کمال تعجب مشاهده می شود که تعداد قابل توجهی از افراد، بدون آنکه درک درستی از موضوعی داشته و یا آگاهی خاصی نسبت به مسئله ای داشته باشند، مدام عبارت نا امید کننده «اوضاع خوب نیست» را بکار می برند، و این اوضاع خوب نیست را چنان با آب و تاب و حرارت می گویند، گویی تمام پیچ و خم سیستم اجرایی و مدیریتی را سالها مورد تجزیه و تحلیل قرار داده و کاملاً مطمئن هستند که دیگر گشایشی در کار نخواهد بود؟! شاید اغلب ما به یاد داشته باشیم که سالها پیش در کارتونی معروف، شخصیتی ناامید کننده با تکیه کلام «من میدونم» موجب خنده تماشاگران را فراهم می آورد، ولی گویا عده ای در میان ما، تبدیل به این شخصیت کارتونی شده و دائم بذر یأس و ناامیدی را بر دل دیگران می افکنند، (و البته اگر هم اینگونه فکر کنیم که

که استحقاقش را داشته، نرسیده و هر اقدام مثبتی هم از سوی عده ای با مانع تراشی های گوناگون، در نطفه متوقف شده، موضوعی که متأسفانه در میان برخی، به یک فرهنگ غلط تبدیل گردیده است.

اما اینک، پس از تجارب تلخ گذشته و عبرتی که قاطبه اعضاء از نتیجه این فرهنگ یعنی «ناامیدی» و «عدم اعتماد» آموخته اند، دیگر هنگامه تعلل و تردید نیست و باید با «اعتماد به خودی» و «چشم برداشتن از غیر» در طرحهای ارائه شده توسط مسئولین فعلی کانون، مشارکت جدی نماییم و به یقین همت و پشتکار مسئولین زمانی اثر بخش بوده و به اهداف متعالی خود می رسد که یکایک ما در این عرصه، مشارکت جدی داشته باشیم.

والسلام علیکم رحمه الله و برکاته

مدیر مسئول

علی محبی راد

معضلات آنان افزوده ایم؟ آری، همانگونه که بارها گفته ایم و بر آن تاکید داشته ایم، تا آستین های همت را بالانزده و دست اتحاد و همدلی بر هم ن فشاریم، هیچ کس و هیچ اراده ای (با کوهی از امکانات هم)، نمی تواند تغییری در وضع و حال ما ایجاد نماید. همین سیلابهای اخیر در کشور (علی رغم مشکلات عدیده ای که به بار آورد) حاوی درس های پند آموزی برای تمام دیدگان عبرت بین بود، زیرا آنجایی که مردم سیل زده برخی مناطق، آستین ها را بالا زده و دوش به دوش امدادگران وارد گود شده بودند (و اتحاد و یکپارچگی خود را در عمل بکار بسته بودند) بسیار سریع تر و موفق تر از دیگر نقاط سیل زده، به امنیت و آرامش دست یافتند و جالب آنکه در برابر پرسش خبرنگاران هم به جای گله گذاری، شاکر و متواضع تر از دیگران سخن می گفتند... و این، همان اکسیری است که همه ما به آن نیاز داریم، یعنی : «اراده و همدلی» ...

واقعیت آن است که ما در حال حاضر با کانونی پرجمعیت، بزرگ و گسترده مواجهیم که به علی در سنوات قبل، به آنچه

جماعت «وحدت»، مایه رحمت و تفرقه موجب عذاب است.

بوی فصل بهار ۱۳۹۳

This document was created with Win2PDF available at <http://www.win2pdf.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.
This page will not be added after purchasing Win2PDF.